

Advies van de klachtencommissie politie Drenthe, zoals bedoeld in artikel 5 van de klachtenregeling politie Drenthe (Hierna: de commissie).

Zaaknummer 2001/03. Klacht van de heer F.J. Beukeveld, Weijerswold 8, 7742 PJ Coevorden.

1. **Aanleiding tot het onderzoek van de commissie.**

De commissie, bestaande uit de heren mr. E. Akkerman en G. Hensens (leden) en prof. mr. L.C.M. Meijers (voorzitter), in tegenwoordigheid van mr. H. Hoekstra (secretaris), heeft een onderzoek ingesteld naar de klacht van de heer Beukeveld over het optreden van politiefunctionarissen tijdens en na de inval in zijn discotheek op 28 mei 1999. De klachten van de heer Beukeveld zijn eerder door de commissie onderzocht. De korpsbeheerder heeft naar aanleiding van dat onderzoek de klacht afgedaan bij brief van 9 november 1999. De commissie had omtrent een aantal klachten niet een oordeel gegeven, aangezien deze betrekking hadden op een misdrijf terzake waarvan een vervolging of opsporingsonderzoek gaande was. Op 1 februari 2000 heeft de officier van justitie besloten geen vervolging jegens de heer Beukeveld in te stellen. De heer Beukeveld heeft zijn klacht ingediend bij de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman heeft aan de korpsbeheerder gevraagd, nu er geen vervolging meer gaande is tegen de heer Beukeveld, om alsnog een uitspraak te doen over een aantal klachten. Op grond van de klachtenregeling politie Drenthe heeft de commissie vervolgens de klacht in behandeling genomen.
2. **De bij het onderzoek betrokken stukken.**

Naast de stukken die zijn vermeld in het advies van de commissie van 10 oktober 1999 heeft de commissie de volgende stukken bij haar onderzoek betrokken:

 - a. Een brief van de Nationale ombudsman, d.d. 22 februari 2001, waarin deze aan de korpsbeheerder vraagt een aantal met name genoemde klachten van de heer Beukeveld in behandeling te nemen.
 - b. Het advies van de klachtencommissie, d.d. 10 oktober 1999.
 - c. Een brief van 10 april 2001 van klager aan de secretaris van de klachtencommissie met een aantal bijlagen.
 - d. Een proces-verbaal, dossiernummer PL033A/99-104595, parketnummer 99/5878, opgemaakt op 29 september 1999 tegen de verdachte F.J. Beukeveld. In dit dossier bevonden zich de volgende stukken:
 - voorblad
 - inhoudsopgave
 - ambtelijk verslag dossier
 - processen-verbaal hoofd RCID
 - fax bericht advocaat Uneken/Beukeveld
 - verdachte-paragraaf 1 Beukeveld, Franciscus Johannes
 - gegevensblad verdachte
 - verklaring Assen
 - verklaring Hogeveen
 - verklaring Blauw
 - verklaring Hulskers
 - verklaring Nijman
 - verklaring Stiphout
 - e. Een brief van 29 november 1999 van de hoofdofficier van justitie van het arrondissementsparket te Assen aan de heer Beukeveld, waarin deze aangeeft dat en waarom geen strafrechtelijk vervolg zal worden gegeven aan een aantal door de heer Beukeveld gedane aangiften. Daarin is ondermeer vermeld dat met toestemming van de officier van justitie de informatie over het resultaat van de con-

trole op rechtmatige wijze is overgedragen aan de burgemeester, die vervolgens gebruik heeft gemaakt van zijn eigen bevoegdheid op grond van artikel 13b van de Opiumwet.

- f. Een verweerschrift van de burgemeester van Coevorden, d.d. 28 juni 1999, op een door de heer Beukeveld ingediend verzoek om voorlopige voorziening.
- g. Een uitspraak, d.d. 13 juli 1999, van de president van de Arrondissementsrechtbank te Assen met betrekking tot het verzoek van de heer Beukeveld om een voorlopige voorziening te treffen, in het geding tussen de heer Beukeveld en de burgemeester van de gemeente Coevorden.
- h. Een proces-verbaal van bevindingen van H.I. Huizenga, opgemaakt op 31 mei 1999, mutatienummer: PL033A/99-126991 (Dit proces-verbaal bevond zich ook bij de stukken die de commissie in het vorig onderzoek heeft gebruikt- secr.).

3. **Formulering van de klacht.**

Aan de hand van de stukken heeft de commissie de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoeker klaagt er onder andere over dat ambtenaren van de regiopolitie Drenthe op 28 mei 1999 tijdens en na de inval in zijn discotheek:

de Algemene wet op het binnentreden en het Wetboek van Strafvordering hebben geschonden door zonder melding van het doel en zonder zich te legitimeren zijn privé-vertrek boven de discotheek gericht en stelselmatig hebben doorzocht;

bij het betreden van het privé-vertrek het slot van het valluik hebben geforceerd;

alle aanwezigen in de discotheek als verdachten hebben behandeld;

in het opgemaakte proces-verbaal ten onrechte hebben vermeld dat hij en de personen die hij in dienst heeft cocaïne gebruiken en dat dit mede de aanleiding van de inval zou zijn;

in het proces-verbaal niet hebben vermeld dat tijdens de inval door hen dwangmiddelen zijn gebruikt, een slot is geforceerd en dat zij geen toestemming hebben gevraagd voor het betreden van het privé-vertrek;

in het proces-verbaal hebben vermeld dat er bij 7 personen drugs zijn gevonden, terwijl er maar bij 4 personen drugs zijn gevonden;

- 4. het definitieve proces-verbaal te laat hebben opgemaakt en verzonden; misbruik hebben gemaakt van artikel 13 van de Opiumwet.

4. **Behandeling van de klacht ter zitting.**

Op verzoek van klager is de behandeling van de klacht die was gepland voor de zitting van de commissie op donderdag, 10 mei 2001, verschoven naar de zitting van 31 mei 2001 in het stadhuis in Hoogeveen. De commissie, bestaande uit de voorzitter en de heer mr. E. Akkerman, heeft bijgestaan door de secretaris, in elkaars bijzijn gehoord: de heer F.J. Beukeveld en diens echtgenote H. Beukeveld, de heer W. Muller en diens echtgenote, en politiefunctionaris H.I. Huizenga.

Partijen hebben – zakelijk weergegeven – het volgende verklaard.

De voorzitter geeft een toelichting waarom de commissie op dit moment nog een aantal klachten behandelt die bij de vorige behandeling van de commissie niet aan de orde zijn gekomen. Deze klachten zijn vermeld in de brief van de Nationale ombudsman. De voorzitter leest de in deze brief vermelde klachten voor.

De heer Muller: Dat gold toen. Nu gelden heel andere normen.

De voorzitter: Ook is nog niet de klacht behandeld dat van artikel 13 Opiumwet misbruik zou zijn gemaakt.

De heer Muller: Wij waren in de veronderstelling dat er een gerechtelijk vooronderzoek liep. Dit bleek later niet het geval te zijn. Eigenlijk hadden wij de vorige keer alles kunnen bespreken. Toen wij daar zaten wisten wij niet dat er een nieuw proces-verbaal was geschreven. Wij zaten daar met het proces-verbaal van 31 mei. Juist op die dag, in september, is er een nieuw proces-verbaal geschreven. Veel dingen die in het 1^e proces-verbaal staan, staan niet in 2^e. Andere zaken die niet in het 1^e proces-verbaal staan, staan wel in het 2^e. Wij hebben nooit een ander proces-verbaal gehad dan die van 31 mei. 4 Maanden na de inval is er nieuw proces-verbaal gekomen. Het 1^e proces-verbaal is nooit naar justitie gestuurd. Waarom niet?

Wij kenden dat nieuwe proces-verbaal niet. U citeert daar wel uit.

In de mutatie van 29 mei staat dat er 12 mensen aanwezig waren. Ik wil aantonen dat het proces-verbaal niet juist is. Er waren 13 mensen aanwezig. Die mutaties heb ik later opgehaald bij de heer Bloemberg.

De heer Huizenga: De heer Beukeveld is niet op hoogte dat wij een dossier opmaken voor justitie. Op 29 september is dat ingezonden naar justitie. Ik heb steeds gevraagd om de heer Beukeveld te horen. Er werd gezegd dat de heer Beukeveld niet in de gelegenheid was om gehoord te worden. Daarom heb ik, zonder verklaring van de heer Beukeveld, uiteindelijk het dossier naar justitie gestuurd. De heer Muller refereert aan een mutatie. In de ene mutatie zijn 12 personen genoemd. Als wij later nog een betrokkene horen, dan wordt die als 13de genoemd in mutatie. Dat is puur een technische aangelegenheid.

De heer Muller: De burgemeester heeft allerlei maatregelen genomen. Wij komen er niet uit, het gaat maar door. Ik heb een aanklacht ingediend tegen de burgemeester en de heer Huizenga. Opeens kreeg ik een mededeling in november dat alles was geseponeerd. De inval is gekomen en het proces-verbaal gaat naar de burgemeester. In de wet staat dat als geweld is toegepast of er is binnengetrepen, dat binnen 48 uur een proces-verbaal naar justitie moet. De heer Huizenga stuurt het proces-verbaal niet naar de officier van justitie maar naar de burgemeester.

De heer Beukeveld: De heer Huizenga liegt. Ik moest met spoed op het bureau komen. De heer Kuipers zei: sorry het had niet zo moeten gebeuren. Ik vroeg waarvoor ik moest komen. Ik was nog niet thuis of de inval stond al op de kabelkrant. Later belde de heer Huizenga. Ik zou niet als verdachte worden gehoord, maar het zou een gewoon gesprek zijn. Ik zei: ik heb daar geen belang bij. Als mijn advocaat zegt dat ik langs moet komen dan is het goed.

De heer Huizenga: Wij hebben een aantal keren getracht contact met de heer Beukeveld te krijgen. Vervolgens is het schriftelijk gegaan. Hij leest een gedeelte voor uit een brief van de advocaat van 23 september 1999: "Mijn cliënt stelde mij uw brief van 15 september ter hand. In uw brief verzoekt u mijn cliënt op 24 september te verschijnen. Mijn cliënt is helaas daartoe niet in staat."

De voorzitter: De 1^e klacht: Er is bij het binnentreden geen gevolg gegeven aan instructies van de wetgever.

De heer Muller: De politie is binnengekomen en heeft het slot vernield zonder te hebben gevraagd of dat mocht. Ook hebben zij geen gelegenheid gegeven om het slot los te doen. Dat is tegen de wet.

Bij een inval is het - denk ik - gebruikelijk dat eerst een machtiging wordt getoond. Dat is niet gebeurd. De machtiging is er nooit geweest. Ik heb er vaak naar gevraagd.

De heer Huizenga: Artikel 9 van de Opiumwet geeft iedere opsporingsambtenaar de mogelijkheid iedere plaats te betreden. Een horecagelegenheid is geen woning.

De heer Huizenga leest dit artikel voor en zegt: Wij hebben geen machtiging nodig van de officier van justitie. De Opiumwet is een bijzondere wet ten opzichte van het Wetboek van Strafvordering en de Algemene wet op het binnentreden.

De voorzitter: In wiens opdracht is er binnentreden?

De heer Huizenga: In opdracht van de officier van justitie.

De heer Muller: Waarom laat meneer dan geen machtiging tot binnentreden zien?

De heer Huizenga: Dat hoeft niet. De wetgever zegt expliciet: De opsporingsambtenaren hebben, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is, toegang tot plaatsen, niet zijnde woningen, waar overtreding wordt gepleegd of redelijkerwijs kan worden vermoed dat er een overtreding wordt gepleegd. Formeel hebben wij geen toestemming van de officier van justitie nodig. Wij hebben dit echter wel gevraagd en gekregen.

De heer Akkerman: U las net voor "niet zijnde een woning". Had u voor de woning boven in het pand wel een machtiging?

De heer Huizenga: Daarom is er overleg geweest met de officier van justitie. Uit het bevolkingsregister bleek dat het pand al jaren leeg stond en dat het niet werd bewoond. Wij wisten niet hoe het object er uitzag. Je betreedt vanuit de horecagelegenheid alle vertrekken. Je treft aan een valluik. Er woont niemand. Met de officier van justitie was afgesproken, dat indien het wel een woning zou blijken te zijn, dat er dan een spoedhuiszoeking zou komen. Wij hebben een klein hangslotje verbroken. Er was niemand aanwezig. Dus hebben wij ook in die ruimte gezocht.

De heer Muller: Ik geloof er niets van dat er overleg is geweest met de officier van justitie. In de wet staat dat bij binnentreden de officier van justitie of rechter commissaris aanwezig moet zijn.

Mevrouw Beukeveld: Het gaat om hoe hij daar binnen is gekomen. Er stond een bordje met opschrift "privé". Hij had gewoon kunnen vragen: mogen wij daar binnen kijken. Hij heeft geen fatsoen. Het is verschrikkelijk wat daar gebeurd is. Men is bezig een gezin kapot te maken. Waarom is er niet eerst gewaarschuwd.

De voorzitter: Het forceren van het slot van de valluik. De heer Huizenga zegt dat een klein slot is opengemaakt.

De heer Muller: Dat is niet vermeld in het 1^e proces-verbaal.

De heer Huizenga: Ik heb dit al eerder aangegeven. Er is een mutatiesysteem en er is een dossier. In het proces-verbaal dat naar het openbaar ministerie is gegaan staan alle details. Zoals dat bij ieder dossier gebeurt. Het andere is een dagrapporten systeem. Kennelijk heeft men in het kader van de privacy de stukken aan de familie Beukeveld ter beschikking gesteld. In het proces-verbaal staat dat het slot is geforceerd. Het dossier is het proces-verbaal.

De voorzitter: Dit is het proces-verbaal dat naar justitie is gegaan.

De heer Huizenga: Dit proces-verbaal is op 29 september opgemaakt. Hij leest een gedeelte op pagina 4 voor waaruit blijkt dat het forceren van het slot is vermeld.

De heer Muller: Maar wij stonden voor de rechter zonder dat proces-verbaal.

De voorzitter: Ik lees de klacht dat in het proces-verbaal niet is vermeld dat er dwangmiddelen zijn toegepast. Nu horen we dat dat wel in het proces-verbaal is vermeld.

De heer Muller: Er zijn 2 processen-verbaal. In november zijn we opnieuw bij de bestuursrechter geweest en deze maakte nog steeds gebruik van het proces-verbaal van mei.

Mevrouw Muller: Wij hebben destijds in augustus onze klachten ingediend aan de hand van het 1^e proces-verbaal. Toen wisten wij nog niet dat er een nieuw proces-verbaal kwam. Nu is er een nieuw proces-verbaal. Dit proces-verbaal

klopt precies aan de hand van onze klachten. Hierin is alles vermeld waarover wij hadden geklaagd dat het niet was vermeld of onjuist was vermeld. Dat is het proces-verbaal van 29 september.

De heer Muller: Als wij niet hadden geklaagd had de heer Huizenga nooit het proces-verbaal gewijzigd.

De heer Huizenga: De meerdere moet kennis nemen van het gebruik van geweld. De heren Westerhof en Dijkhuis waren de meerderen en bij de inval geuniformeerd aanwezig. Zij hebben kennis genomen van hetgeen wij gedaan hebben. Dat wij de mensen hebben geboeid is in het proces-verbaal vermeld. Ik heb getracht de heer Beukeveld uit te nodigen voor verhoor. 3 Dagen na de ontvangst van de fax van zijn advocaat heb ik het proces-verbaal afgesloten. Dit heb ik in het proces-verbaal verwoord.

Mevrouw Beukeveld: Waarom staat er niet in het proces-verbaal dat er foto's zijn gemaakt.

De heer Huizenga: Dat hoeft niet. Als er een inval wordt gedaan in verband met drugs is het de gewoonte om van iedere verdachte en wat bij hem is aangetroffen en welke verbalisant dit heeft aangetroffen een foto te maken. Alle betrokkenen hebben een verklaring afgelegd. Zij hebben in hun verklaring bevestigd dat zij cocaïne bij zich hadden.

De voorzitter: De volgende klacht is: Alle aanwezigen zijn als verdachte behandeld.

De heer Muller: Ik begrijp niet dat u het proportioneel vindt dat de politie iedereen handboeien omdoet.

De heer Huizenga: De reden van de inval was dat er processen-verbaal zijn opgemaakt door de RCID van de politie Drenthe. Het hoofd RCID heeft ons processen-verbaal ter hand gesteld. Op grond van de in deze processen-verbaal genoemde personen zijn zij als verdachte aangemerkt. Het blijkt dat zij bij de inval ook bijna allen aanwezig waren. De heer Huizenga leest een gedeelte voor uit de processen-verbaal van de RCID – pagina 10 van het dossier. Vrijwel alle daarin genoemde personen zijn aangetroffen. Bij de volgende personen hebben wij cocaïne aangetroffen: Harold Nijman, Herman Blauw, Hennie Assen, W. Arends (een minimale hoeveelheid in de verpakking), J.M. Hoogeveen en M. Hulskers. Dat wij ze als verdachten hebben behandeld komt omdat het een misdrijf is. Op grond van artikel 9 lid 2 van de Opiumwet zijn wij bij onderzoek bevoegd, personen die zijn verdacht bij het bestaan van ernstige bezwaren, aan het lichaam en kleding te onderzoeken. Er was een aanwijzing dat de mensen cocaïne bij zich hadden. Op grond daarvan hebben wij ze als verdachten moeten behandelen. Wij hebben ook cocaïne aangetroffen, een aantal van hen had ook antecedenten. In het kader van de veiligheid hebben wij alle aanwezigen gescheiden. Wij waren daarom met 14 politieambtenaren plus 2 leidinggevers.

Dat men is geboeid duurde hoogstens tien minuten. Niemand van de aanwezigen heeft zich later gemeld met klachten over ons optreden. Zelfs hebben betrokkenen aangegeven dat het zo rustig verlopen is. Dit kwam met name door de overmacht aan politiemensen. Iedereen is geboeid. Allen zijn gefouilleerd. Tijdens het fouilleren bleek hier en der cocaïne op de grond te liggen. De heer Assen had ook nog cocaïne in zijn jas. Tegen hem is apart proces-verbaal opgemaakt.

De voorzitter: U heeft alle aanwezigen als verdachte aangemerkt?

De heer Huizenga: Wij wisten niet wie er allemaal waren.

De voorzitter: Was er bij voorbaat voldoende reden om het enkel aanwezig zijn als een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit aan te merken. Op basis van de informatie dat in de discotheek regelmatig verdovende middelen werden gebruikt?

De heer Huizenga: Correct. Tijdens de inval kwamen nog 2 mensen uit Hardenberg binnen. Ten tijde van de inval zijn er maar een aantal mensen aangetroffen die niets voorhanden hadden.

De heer Muller: Het CID rapport is pas op 28 september geschreven.

De heer Huizenga beroept zich op een RCID rapport van 4 maanden na de inval. Er is nooit een wc pot vernield geweest, zoals is vermeld in een rapport van de RCID.

De heer Huizenga: Ik heb de heer Pot persoonlijk hierover gevraagd. Hij is een notoire drugsdealer. Hij heeft dat bevestigd.

De heer Muller: Dat was een glasplaat van een speelautomaat. Hij is dronken geweest.

De heer Huizenga: De reden waarom die datum op het proces-verbaal van de RCID staat is, dat de heer Vries het dossier op 28 september heeft opge maakt. Uit het CID mutatiebestand worden pas processen-verbaal gemaakt als ze bij een dossier worden gevoegd.

De heer Muller: Die avond zaten er 2 dames aan bar. Deze waren plotseling weg.

De heer Akkerman: Wat is het verschil?

De heer Muller: Dat kunnen mensen van de politie zijn geweest die er voor de inval waren. De politie kan er van alles hebben neergelegd.

De heer Huizenga: Er was geen politie van tevoren.

De voorzitter: Punt 4: In het proces-verbaal is ten onrechte vermeld dat de heer Beukeveld en personeel cocaïne zou gebruiken. Dit zou mede de aanleiding van de inval zijn.

De heer Muller: De heer Beukeveld heeft nooit personeel gehad. Een meisje zette een cd op. Frans heeft geen personeel.

De heer Huizenga: Ik verwijs naar het proces-verbaal van het hoofd van de RCID. Daarin is ondermeer vermeld: "Verder werd bekend dat Henny Assen zelf ook een aantal klanten heeft. Hij verkoopt o.a. aan Frans Beukeveld." Daarom wist ik dat de heer Beukeveld gebruikt; zo niet dan zou hij dealer zijn. Voor wat betreft de opmerking over personeel: Wij hebben betrokkenen gehoord. H. Nijman heeft verklaard wel werkzaamheden te hebben verricht. H. Assen verklaarde dat Nijman achter de bar stond. Hoogeveen verklaarde: Ik was bezoeker. Ik stond puur toevallig tijdens de inval achter de bar. Ik liet wel eens op. Blauw zei: Harold helpt Frans wel eens in bar.

De voorzitter: Hoe staat het in het proces-verbaal: personeel of in dienst zijn? Mevrouw Muller leest een deel uit het proces-verbaal van mei 1999 voor. Er staat expliciet dat mijn broer coke gebruikt.

De heer Muller: Daarvoor heeft de heer Huizenga gezegd: ik heb het gehoord.

De heer Akkerman: De klacht is dat het ten onrechte daarin is gezet.

De heer Beukeveld: Er kwam een grote pagina in de krant.

De heer Akkerman: Justitie heeft de zaak geseponeerd. Daar blijkt iets uit. Daaruit volgt ook de klacht. Aan nawerking kun je weinig doen. Het is niet terug te halen.

Mevrouw Beukeveld: Ik vecht er wel voor.

De heer Akkerman: Wij zijn geen rechter. Ik kan mij uw gevoel heel goed voorstellen.

De voorzitter: Seponeren betekent dat het Openbaar Ministerie om een of andere reden niet tot vervolging overgaat. Dit kan zijn: niet voldoende bewijs, of niet opportuun.

De heer Muller: Er staat in de brief als reden dat de burgemeester al een maatregel heeft genomen.

De voorzitter: Eén van de sepotgronden is dat er al langs andere weg een sanctionering heeft plaatsgevonden.

De heer Beukeveld: Voor de rechter: we moesten drie maanden dicht. De burgemeester was in paniek. De rechter vroeg nog wat. Toen werd de burgemeester door de rechter in het nauw gedreven. Toen zei de rechter: "Tegen Beukeveld loopt een gerechtelijk vooronderzoek. Ik kan niets meer doen." Later bleek dat er geen gerechtelijk vooronderzoek was. Die drie maanden had ik wel aan de broek.

De voorzitter geeft aan dat er vele gronden zijn waarop een zaak geseponeerd kan worden.

De heer Muller: Wij hadden liever voor de rechter gestaan.

De voorzitter: In het proces-verbaal heeft de politie vermeld dat bij 7 personen drugs zijn aangetroffen, terwijl er maar bij 4 personen drugs zijn gevonden.

De heer Muller: Ik denk dat er 0 mensen waren die iets bij zich hadden. Later heb ik van de politie gehoord dat de aanleiding tot de inval was dat er in Limburg drugs zijn aangetroffen.

De heer Huizenga: Er is 15 gram cocaïne aangetroffen. Dit was het nettogewicht zonder verpakking. Ik heb de betrokkenen gehoord en zij hebben dit zelf verklaard.

De heer Muller: In een brief schrijft de burgemeester over gemarkeerde pakjes cocaïne. Wij hebben mevrouw Hoogeveen gesproken. Er is 2 uur gepraat over de kinderen. Daarna moest zij even tekenen. De heer Huizenga zei dat moet, dat is gebruikelijk. Zij zegt dat ze daar niets van verklaard heeft. Die mensen zijn daar neergezet door de politie.

De voorzitter: Wij hebben destijds nog een klacht laten zitten. U heeft geschreven dat de politie misbruik heeft gemaakt van artikel 13 van de Opiumwet.

De heer Muller: In artikel 13 staat dat de burgemeester een maatregel kan nemen.

De heer Huizenga: Artikel 13 b van de Opiumwet geeft de burgemeester een bevoegdheid tot het uitoefenen van bestuursdwang.

De voorzitter: De burgemeester is niet een functionaris over wiens handelen wij een oordeel mogen geven.

De heer Muller: Aanleiding van de inval is het gebeuren in Limburg. Een maand na de inval heeft een neef verteld: Ik weet wel waarom de inval is geweest. Daar in Limburg is een groot circus geweest. Wij zijn tot de conclusie gekomen dat men getipt is vanuit Limburg. De heer Beukeveld is gevolgd en 's avonds is de inval gedaan. Wij hebben dat toen in de krant geplaatst. De Kuier van de politie zei: "Dat is de grootste onzin die ik heb gehoord." De heer Huizenga zei dit ook. Hij zei dat hij pas bijna een dag na de inval bij Beukeveld had gehoord dat er iets in Limburg was gebeurd. Toen was er nog niets gebeurd in Limburg.

De heer Huizenga: Het hele Heerlen verhaal is totale nonsens. Wij werden geconfronteerd met het krantenartikel van de familie Beukeveld. Ik ben toen gaan bellen. Toen kreeg ik bevindingen en informatie van een officier van justitie Siekers en H. Reinders dat op 28 mei om tien uur 's avonds in Heerlen mogelijk iets was gebeurd op het gebied van synthetische drugs. Dit betrof een landelijk onderzoek. Ik heb gevraagd of Frans Beukeveld gevolgd was vanuit Heerlen. Ik kreeg te horen dat de Unit Synthetische Drugs pas kennis kreeg op 28 mei, om 22.00 uur dat men in Heerlen mogelijk met iets met extacy van doen zou hebben. Vervolgens is in juni of juli een inval gedaan in een garagebox in Heerlen.

De heer Muller: Als ik het goed begrijp bent u verkeerd geciteerd in het verslag van de klachtencommissie van oktober 1999.

De heer Huizenga: Ik heb later vernomen dat dat op 28 mei om 22.00 uur was geconstateerd in Heerlen. Ik heb gezegd dat wij als politie pas op 28 mei om tien uur daarvan kennis droegen.

De heer Muller leest een gedeelte van de verklaring van de heer Huizenga uit het advies van oktober 1999 voor: "Pas op 28 mei omstreeks 22.00 uur kreeg ik kennis van de actie in Heerlen, dus bijna een dag na de inval."

De heer Akkerman: Dat getuigt toch juist ervan dat er niets gebeurd is. U zegt dat de inval in Coevorden is gedaan vanwege Heerlen. Hier staat dat de heer Huizenga pas van die inval wist toen de inval in Coevorden geweest was.

De heer Muller wijst op het verschil tussen redactie in het vorige advies en hetgeen de heer Huizenga nu zegt.

Mevrouw Beukeveld: Mijn man had spul ingeladen uit een box twee boxen vanaf de garagebox waaruit later bleek dat daar wel wat was.

De voorzitter: Uw stelling blijft dat het gebeuren in Limburg aanleiding is geweest voor de inval.

De heer Muller: Ook omdat er niets is. Alleen een proces-verbaal van de RCID 4 maanden na de inval. Wij nemen alleen genoeg met het veroordelen van de inval.

5. Bevindingen en overwegingen.

1. Met betrekking tot de klacht over het schenden van de Algemene wet op het binnentreden en het Wetboek van Strafvordering door zonder melding van het doel en zonder zich te legitimeren het privé-vertrek van klager boven de discotheek gericht en stelselmatig te doorzoeken merkt de commissie op dat de Algemene wet op het binnentreden, waarin is vermeld dat de politie zich moet legitimeren en het doel van het binnentreden moet mededelen, betrekking heeft op het binnentreden in een woning. Het is de commissie niet gebleken, dat het bewuste vertrek een woning was. De politie heeft voor de inval onderzocht of in het perceel iemand als bewoner stond ingeschreven in het bevolkingsregister. Dit was niet het geval. Ook blijkt uit het door de politie opgemaakte proces-verbaal dat hierover vooraf overleg heeft plaatsgevonden met de officier van justitie en dat was afgesproken dat, als zou blijken dat die ruimte een woning was, er alsnog een gerechtelijk vooronderzoek door de officier van justitie gevorderd zou worden. Noch door klager, noch door een van de aanwezigen in de discotheek is aangegeven dat het een woning betrof. Ook feitelijk is niet gebleken dat daar iemand woonde. Nu op grond van artikel 9 van de Opiumwet is binnengetreden in een openbare gelegenheid en een boven een café gelegen ruimte, die een inpandige verbinding in de vorm van een gang of trap heeft, op grond van de jurisprudentie (AB 1984/223) tot die inrichting wordt gerekend, is er naar het oordeel van de commissie geen verplichting voor de politie om te voldoen aan bovenvermelde voorschriften. Van het gericht en stelselmatig doorzoeken van die ruimte is de commissie niet gebleken.

2. De commissie heeft er kennis van genomen dat bij het betreden van het privé-vertrek door de politieambtenaren een slot van een valluik is geforceerd. Naar het oordeel van de commissie houdt de bevoegdheid tot het betreden van plaatsen als bedoeld in artikel 9 van de Opiumwet tevens in dat – indien noodzakelijk – een deur of luik opengemaakt mag worden. Als een deur of luik is afgesloten heeft de politie tevens de bevoegdheid om een slot te forceren, mits dit onder de gegeven omstandigheden geschiedt met in achtname van maatstaven van proportionaliteit en subsidiariteit. De commissie heeft vastgesteld dat de politie op grond van verdenking van het gebruik en/of het verhandelen van verdovende middelen van aanwezigen in de openbare gelegenheid is binnengetreden. De commissie is van mening dat in dit geval haast was geboden en zo snel mogelijk diende te worden vastgesteld waar zich in het pand mensen bevonden. De politie mocht naar het oordeel van de commissie ver-

wachten dat de aanwezigen, op het moment van de inval zo snel mogelijk in hun bezit zijnde verdovende middelen zouden willen verstoppert of weggooien, waardoor het door de politie te leveren bewijs bemoeilijkt zou kunnen worden. Op grond hiervan is de commissie van oordeel dat het noodzakelijk snelle optreden van de politie in de weg stond aan een verzoek aan één of meer van de aanwezigen of er van het slot een sleutel voorhanden was. Het forceren van een slot is naar het oordeel van de commissie onder deze omstandigheden dan ook niet onbehoorlijk.

3. Met betrekking tot de klacht over het behandelen van alle aanwezigen in de discotheek als verdachten merkt de commissie het volgende op. De commissie is van oordeel dat de heer Beukeveld in eerste instantie belang heeft bij de behandeling van hemzelf als verdachte. Daarnaast is de commissie van mening dat klager als exploitant van de horecagelegenheid ook belang heeft bij de behandeling van zijn klanten, dus ook of dezen al dan niet als verdachte zijn behandeld. Voor zover de klacht betrekking heeft op het behandelen van de heer Beukeveld als verdachte merkt de commissie het volgende op. Het is de commissie gebleken dat uit drie processen-verbaal van het Hoofd van de RCID te Assen is gebleken van feiten en omstandigheden, die naar het oordeel van de commissie er terecht toe hebben geleid dat klager als verdachte is aangemerkt terzake een misdrijf van de Opiumwet. Zo blijkt daaruit dat er informatie is verstrekt aan de politie dat een drugsdealer onder andere cocaïne zou leveren aan klager, dat in het café met medeweten van klager veel cocaïne gebruikt wordt en dat men zowel bij klager als bij dames achter de bar cocaïne kan verkrijgen. Het is de commissie niet gebleken dat klager vervolgens niet goed is behandeld. Dat hij de door de politie aangewezen plaats niet mocht verlaten had, zo begrijpt de commissie, te maken met het nemen van de nodige maatregelen om de ambtsverrichting zonder stoornis te kunnen laten plaatsvinden. Deze bevoegdheid heeft de ambtenaar die met de leiding van de verrichtingen is belast op grond van artikel 124 Wetboek van Strafvordering.

Met betrekking tot het behandelen en aanmerken als verdachte van de andere aanwezigen kon de politie op grond van de processen-verbaal van de RCID in ieder geval de daarin vermelde personen als verdachte aanmerken. Voor zover de klacht inhoudt dat de binnentredende politieambtenaren op basis van de ingekomen informatie van oordeel waren dat iedereen die zich op dat moment in Lord Nelson bevond als verdachte moest worden aangemerkt merkt de commissie op dat er op het moment van de inval te weinig feiten en omstandigheden waren om iedereen die aanwezig zou zijn bij voorbaat als verdachte aan te kunnen merken. De commissie oordeelt het boeien en gescheiden houden van alle aanwezigen door de politie uit veiligheidsoverwegingen als juist. In het proces-verbaal is vervolgens vermeld dat alle aanwezigen op grond van ernstige bezwaren aan de kleding zijn onderzocht. De commissie oordeelt op dit onderdeel dat deze gedraging, voor zover het niet om verdachten ging, niet juist is geweest. Dit zou anders zijn geweest als men uit veiligheidsoverwegingen tot fouillering was overgegaan. Maar daarover is niets vastgesteld in het proces-verbaal van de politie.

4. De commissie heeft met betrekking tot de klacht over de vermelding in het proces-verbaal dat klager en de personen die hij in dienst heeft cocaïne gebruiken en dat dit mede de aanleiding van de inval zou zijn het volgende oordeel. De commissie heeft geconstateerd dat het door politiefunctionaris H.I. Huizenga opgemaakte proces-verbaal nummer PL033A/99-126991, d.d. 31 mei 1999 op onderdelen afwijkt van het door hem opgemaakte proces-verbaal nummer PL033A/99-104595, d.d. 29 september 1999. Ook heeft de commissie

fund van pabst

sie geconstateerd dat het eerst vermelde proces-verbaal geen onderdeel uitmaakt van het aan de officier van justitie toegezonden dossier. Tenslotte heeft de commissie vastgesteld dat met toestemming van de officier van justitie het eerst vermelde proces-verbaal aan de burgemeester van Coevorden is verstrekt op grond waarvan deze tot tijdelijke sluiting van het café van klager is overgegaan. In de uitspraak van de arrondissementsrechtbank is hieromtrent het volgende vermeld:

c2 overwegingen

De president stelt vast dat verweerder het sluitingsbevel heeft gebaseerd op de uit het door hem overgelegde proces-verbaal gebleken feiten. Deze feiten komen niet geheel overeen met de processen-verbaal, die zijn overgelegd door de gemachtigde van verzoekers.

De president ziet aanleiding voor de beoordeling uit te gaan van laatstgenoemde processen-verbaal, nu deze van latere datum zijn en door partijen niet zijn bestreden.

Destijds heeft de heer Huizenga tegenover de commissie over het cocaïnegebruik van de heer Beukeveld verklaard dat hem dit is verteld, maar dat hij zijn bron in het kader van de klacht niet wil noemen.

Uit het proces-verbaal no. 99008078 van de RCID blijkt dat daar van een informant informatie is binnengekomen dat een drugsdealer drugs verkoopt aan klager, aan H. Blaauw, en aan een portier en een barman van het café van klager.

Tegenover de politie heeft H. Blaauw later verklaard dat hij cocaïne gebruikt en 'wel eens bijspringt' als het nodig is in het café van klager. J.M. Hoogeveen verklaarde dat zij achter de bar een biertje aan het tappen was en ook cocaïne gebruikt. H. Nijman verklaarde dat hij voor zichzelf wel eens een biertje achter de bar tapt en dat hij ook cocaïne gebruikt.

De commissie heeft voorts geconstateerd dat in de drie processen-verbaal van het Hoofd van de RCID niet is vermeld dat klager cocaïne gebruikt. De commissie is van oordeel dat de politie te allen tijde zorgvuldig moet relateren in een proces-verbaal. De gebezigde woorden in het proces-verbaal van mei 1999: "gebruik door Frans Beukeveld" en "in dienst van" zijn dan ook minder zorgvuldig.

5. De commissie is van oordeel dat de klacht over het niet in het proces-verbaal vermelden van dwangmiddelen, van het forceren van een slot en van het geen toestemming vragen voor het betreden van het privé-vertrek, ongegrond is. In het proces-verbaal dat aan de officier van justitie is gezonden zijn deze zaken wel vermeld. Anders dan klager kennelijk veronderstelt is het niet nodig om alle dingen die niet gebeurd zijn in een proces-verbaal te vermelden. Als uit een proces-verbaal niet blijkt van toestemming, dan is deze of niet verkregen of niet gevraagd. Op zich oordeelt de commissie het niet onbehoorlijk dat in een voorlopig opgemaakt proces-verbaal van bevindingen niet direct die informatie is vermeld. De commissie stelt zich vervolgens de vraag of het feit dat het eerste, onvolledige en deels onjuiste, proces-verbaal een eigen leven is gaan leiden kan worden gezien als een gevolg van onzorgvuldigheid aan de kant van politie. De commissie is van oordeel dat dit wel het geval is. De politie dient te allen tijde te voorkomen dat er verschillen in processen-verbaal voorkomen over hetzelfde feitencomplex, indien deze processen-verbaal aan derden worden verstrekt. Ondanks het feit dat de verstrekking van het eerste proces-verbaal aan de burgemeester van de gemeente Coevorden met toestemming van de officier van justitie is gedaan is het naar de mening van de commissie onzorgvuldig van politie doordat zij op dat moment niet heeft gezegd: Wij zijn nog niet klaar met het definitieve proces-verbaal. Gebleken is dat het in omloop brengen van twee processen verbaal met verschillende in-

1 1 1
niet nu

killer

mei neel in misleiding Reikbank

houd verwarring heeft geschapen. De commissie is van mening dat het aan de heer Huizenga valt te verwijten dat hij niet voldoende alert is geweest op de kans dat door het proces-verbaal dan al aan de burgemeester te sturen en daardoor twee processen-verbaal met betrekking tot hetzelfde feitencomplex in omloop zouden gaan komen. Het zou van meer zorgvuldigheid getuigd hebben als hij zich van het ontstaan van deze verwarring bewust zou zijn geweest op moment dat hij een voorlopige, onvolledige, versie van een proces-verbaal aan de bestuurlijke autoriteiten heeft verstrekt.

6. Met betrekking tot de vermelding in het eerste voorlopige proces-verbaal van bevindingen vermelde aantal personen bij wie drugs is aangetroffen merkt de commissie op, dat uit het naar de officier van justitie verzonden proces-verbaal blijkt dat bij zes personen verdovende middelen zijn aangetroffen en dat daarnaast op diverse plaatsen in het pand ook nog verdovende middelen zijn aangetroffen. De commissie constateert derhalve dat de vermelding dat bij zeven personen cocaïne is aangetroffen in het proces-verbaal van mei 1999 niet correct is. De commissie oordeelt hierover overeenkomstig het gestelde in klacht 4.

7. De commissie heeft tijdens de zitting geconstateerd dat tevens wordt geklaagd over het feit dat eerst ongeveer vier maanden na de inval het definitieve proces-verbaal is opgemaakt en naar justitie is gezonden. In het Wetboek van strafvordering is vermeld dat ten spoedigste proces-verbaal dient te worden opgemaakt en dat men dit vervolgens onverwijld aan de officier van justitie doet toekomen. Het is de commissie gebleken dat oorzaak van vertraging van het definitief opmaken en verzenden van het proces-verbaal in het bijzonder is gelegen in het feit dat de heer Beukeveld niet gehoord kon of wilde worden. De heer Beukeveld heeft geen verklaring afgelegd en uiteindelijk is het proces-verbaal zonder verklaring van de heer Beukeveld opgemaakt en verzonden. De commissie is van oordeel dat met betrekking tot het tijdstip van de inzending van het proces-verbaal in redelijkheid aan de politie geen verwijt kan worden gemaakt.

8. Met betrekking tot de klacht over het misbruik maken door de politie van artikel 13 b van de Opiumwet oordeelt de commissie dat daarin een bevoegdheid van de burgemeester is opgenomen, over wiens gedragingen de commissie niet bevoegd is een oordeel te geven.

Tenslotte heeft de commissie geconstateerd dat de onbekendheid van klager met het door de politie gehanteerde bedrijfsprocessensysteem bij hem tot verwarring, misverstanden en argwaan heeft geleid. Tijdens de zitting is hieraan de nodige uitleg gegeven door de heer Huizenga. De commissie heeft echter niet de indruk dat klager hierdoor ervan overtuigd is geraakt dat niet achteraf de zaak in het uiteindelijke proces-verbaal is recht gepraat. Twee punten wil de commissie hier dan ook nog vermelden.

Ten eerste het punt van 12 of 13 personen die aanwezig waren tijdens de inval. Het systeem van de politie geeft dertien personen aan, terwijl in de mutatie van 28 mei 1999, 03.36 uur staat dat er 12 personen aanwezig waren. Bij het proces-verbaal van september 1999 is gevoegd een verklaring van R.M.J. van Stiphout. Gebleken is dat zij is gehoord op 24 juni 1999, omstreeks 16.04 uur. Op het moment dat haar naam op 24 juni 1999 in het systeem wordt ingevoerd, wordt zij in alle bij dat mutatienummer vermelde stukken bijgevoegd. Om die reden staat zij ook bij de mutatie van 28 mei 1999, terwijl zij geen bezoeker van Lord Nelson was op het moment van de inval.

Ten tweede het moment van het opmaken van een dossier. Het is de commissie

—
C
sie gebleken dat het bij de politie Drenthe gebruikelijk is om in eerste aanleg een aantal zaken te muteren en als een onderzoek ten einde loopt eerst een dossier te vormen voor het Openbaar Ministerie.

5. Conclusie:

De klacht over het schenden van de Algemene wet op het binnentreden en het Wetboek van Strafvordering, door zonder melding van het doel en zonder zich te legitimeren het privé-vertrek van klager boven de discotheek gericht en stelselmatig te doorzoeken, is ongegrond.

De klacht over het forceren van het slot van het valluik van het privé-vertrek is ongegrond.

De klacht over het behandelen van alle aanwezigen in de discotheek als verdachten is ongegrond voorzover het gaat om de in de processen-verbaal van de RCID vermelde personen en gegrond voorzover het betreft de andere aanwezigen.

De klacht over het ten onrechte vermelden in het proces-verbaal van 31 mei 1999 dat klager en de personen die hij in dienst heeft cocaïne gebruiken, is gegrond, voorzover het betreft de vermelding: "cocaïne gebruik door eigenaar Frans Beukeveld" en "personen die hij in dienst heeft".

De klacht over het niet vermelden in het proces-verbaal van 31 mei 1999 dat dwangmiddelen zijn gebruikt, een slot is geforceerd en dat geen toestemming is gevraagd voor het betreden van het privé-vertrek, is ongegrond. Voor zover de klacht inhoudt dat de heer Huizenga onzorgvuldig heeft gehandeld door een voorlopig en nog niet geheel correct en volledig proces-verbaal aan de burgemeester te verstrekken, waardoor er met betrekking tot hetzelfde feiten-complex twee processen-verbaal met enigszins afwijkende inhoud in omloop zijn gekomen, hetgeen bij klager verwarring heeft gewerkt, is de klacht gegrond.

De klacht dat de politie in het proces-verbaal van 31 mei 199 heeft vermeld dat er bij 7 personen drugs zijn gevonden, terwijl er maar bij 4 personen drugs zijn gevonden is gegrond, in die zin dat er feitelijk bij 6 personen drugs zijn gevonden. 13

De klacht over het te laat opmaken en verzenden van het definitieve proces-verbaal is ongegrond.

De commissie is onbevoegd met betrekking tot de klacht over misbruik van artikel 13 b van de Opiumwet.

Meineed

Misleiding

van de

Rechtspraak

Assen, 8 juni 2001

—

, L.C.M. Meijers (voorzitter)

—

H. Hoekstra (secretaris)